

PORIN KIRKKOSANOMAT

KESÄNUMERO

2 - 1976

Jorma Pakkanen puhui maakunnallisen lehdistön liikenneturvallisuuspäivässä

Kirkon suorittamasta liikennekasvatustyöstä

Porin kaupunki on saanut maaherran liikenneturvallisuuspalkinnon pitkäaikaisesta ja jatkuvasta liikennekasvatustyöstä. Teemapäivän aikana kuultiin useita alustuksia liikenteen osa-alueista, mm. kirkon suorittamasta asennekasvatuksesta.

Raamatun mukaan Jumala loi koko ihmisen eläväksi sieluksi. Sielu on siis koko ihminen, mutta ihminen, joka on luotu elämään yhteydessä Luojansa ja suorittamaan hänelle annetut tehtävät tässä maailmassa. Kun kirkko käsittelee - ja aivan oikein - sielujen hoitajana, se merkitsee sitä, että kirkon tehtävänä on ohjata ihmisiä suorittamaan heille Jumalan antamat tehtävät. Näistä tehtävistä raamattu mainitsee jo aivan alkulohdilla kaksi, nimittäin viljelemisen ja varjelemisen. Viljelemisenä voidaan nähdä paitsi varsinaista maanviljelyä kaikki se työ, millä edistetään ja kehitetään ihmisen

elämisen mahdollisuuksia kunakin aikana ja kussakin erityistilanteessa. Mm. liikenne on eräs seuraus ihmiselle annettun viljelytehtävän suorittamisesta. Mutta kuten monella muullakin tekniikan alalla ihminen ei ole pystynyt liikenteenkään kohdalla suorittamaan tehtävää niin, että se olisi pelkästään edistänyt hänen elämismahdollisuuksiaan. Päinvastoin se on riistänyt nuo mahdollisuudet lukematonta ihmisläisyyttä. Ihminen on keskittynyt yksipuolisesti viljelemiseen unohtaen toisen hänelle annettun tehtävän, varjelemisen. Liikenneturvallisuustyö on juuri tämän toisen ihmiselle annettun tehtävän hoitamista liikenteen alalla, jonka merkitys sekä myönteisenä että valitettavasti myös kielteisenä, ts. elämää rajoittavana ja tuhoavana, tekijänä kasvaa vuosi vuodelta.

Kirkolla ei ole liikennepoliittista ohjelmaa. Näkisin kuitenkin henkilökohtaisesti kirkon tehtävän liikenneturvallisuustyössä jakautu-

van lähinnä kahdelle alueelle. Sen tulisi olla tässä niin kuin kaikessa muussakin yhteiskunnan omanantuntona. Kirkon edustajien, työntekijöiden ja sellaisten kristittyjen, jotka tuntevat kirkon työn perusteet, tulisi yhteiskunnan hallintoportaissa päättöksiä tehdessään tuoda esiin kristilliset ja elämää suojelevat näkökohdat. Tätä voimme nimittää kirkon välilliseksi tehtäväksi liikenneturvallisuustyössä.

Kirkon välittömänä tehtävänä olisi silloin lähinnä asennekasvatus. Ihmisiä olisi opetettava tuntemaan ei vain liikennesäännöt vaan kunnioitusta toista ihmistä kohtaan ja yleensäkin elämää kohtaan. Jokaisen terveys on korvaamaton ja elämä ainutkertainen. Tärkein liikennesääntö on kirjoitettu jo raamatun lehdille:

Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi. Meidän tulee kantaa vastuuta toisesta ihmisestä ja hänen elämästään.

Liikenneturvallisuuden riskitekijöitä voivat olla alkoholi, huumeet ja erilaiset aggressiot. Julistamalla omaa sanomaansa, evankeliumia, kirkko voi olla luomassa tasapainoa ja myönteistä asennetta ihmisten mieliin ja näin tekemässä liikenneturvallisuutta jokaiselle entistä turvallisemmaksi.

Keski-Porin kirkon iltamusiikkia keskiviikkoisin 16. 6.-1. 9.76 klo 20

- 16. 6. Matti Pesonen, Helsinki
- 23. 6. Erkki Kalijärvi ja PKE:n orkesteri, Pori
- 30. 6. Pentti Salmela, Tampere
- 7. 7. Jussi Kuninkaanniemi, Lahti
- 14. 7. György Pescó, Unkari
- 21. 7. Tapio Tiitu, Helsinki
- 28. 7. Jussi Loukola, Tammela
- 4. 8. Aimo Känkänen, Lahti
- 11. 8. Catarina Lelovics, Tshekkoslovakia
- 18. 8. Lionel Rogg, Sveitsi
- 25. 8. Hannes Kästner, Itä-Saksa
- 1. 9. Rauman poikakuoro, johtajana Erkki Tallila

Hautamuistomerkit kertovat menneestä ajasta

Kansanomaisen hautojen merkintä periytyy varhaiskirkon ajoilta, jolloin hautausmaalla mukana kuljetettiin puuristia, joka hautauksen jälkeen pystytettiin haudalle.

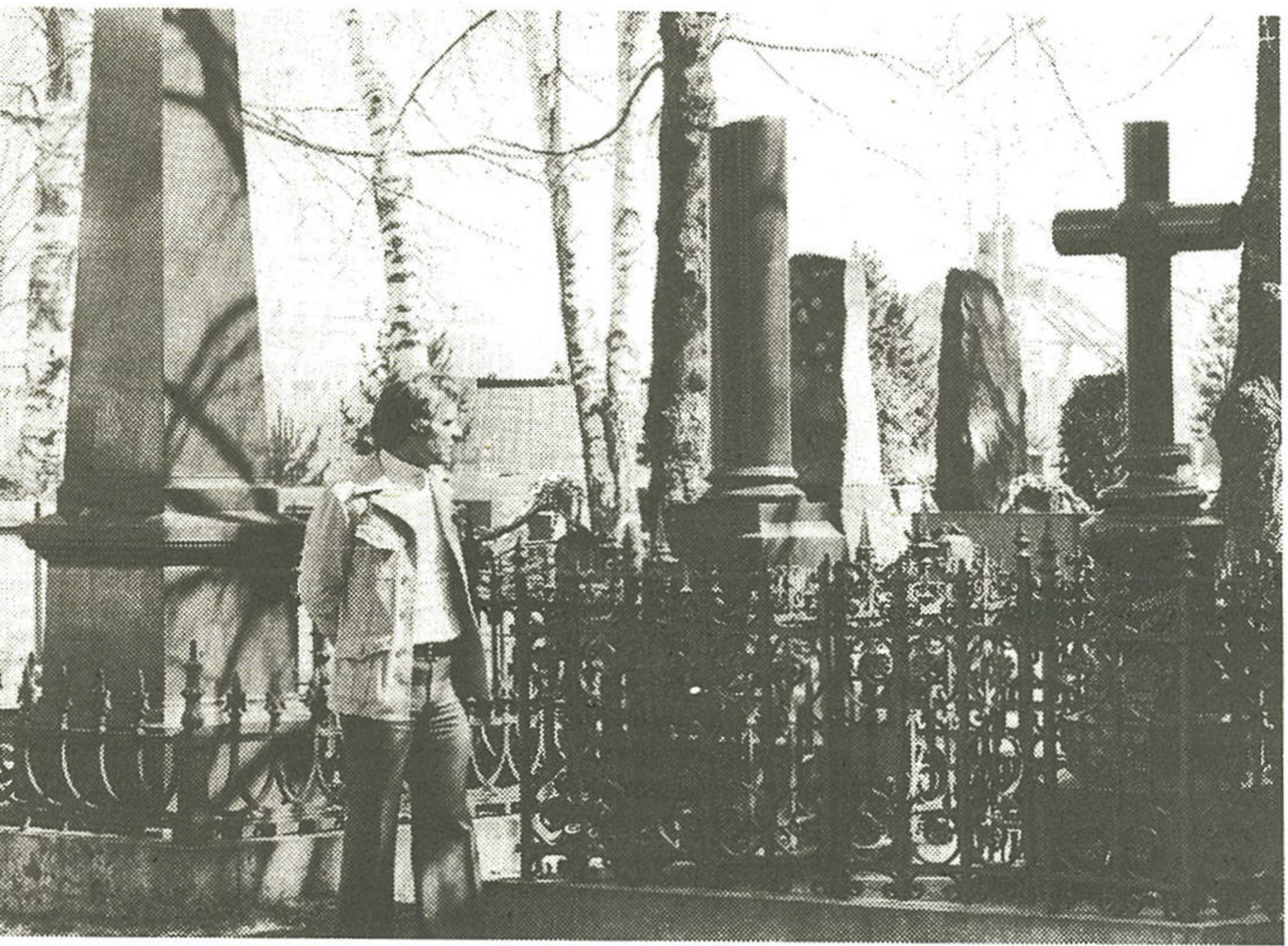
Tämä puuristi oli ns. latinalainen risti, joka vuosikatojen kuluessa on saanut kansan mielikuvituksen liikkeelle. Ristikuvioon on liitetty symboleina mm. kirkon, ihmisen, kodin, kynttilän, kyyhkysen, tähden, auringon, elämänpuun, kalkin, kukan jne. kuvia. Puisten hautamerkkien rinnalle tulivat myöhemmin metalliset, jotka tyyliään olivat puumuistomerkkien kaltaisia.

Muistomerkit tehtiin käsin

Näitä muistomerkkejä näkee vieläkin vanhoilla hautausmailla. Länsi-Suomen hautausmailla raudasta ja metallista valmistetut muistomerkit ovat 1800-luvulta. Suurimman osan muodostavat rautatavaraan varustetut erilaiset rautapeltiset merkit, joihin nimet on maalattu. Myös takorautaisia merkkejä hautausmaillamme näkee vielä, jotka voivat olla kauusarvoltaan aivan erikoista luokkaa.

Vanhoista muistomerkeistä voimme mm. päätellä, että katettua ristiä ei käytetty miehen haudalla, koska apostoli Paavalin mukaan ei nainen saanut pyhissä paikoissa esiintyä ilman päähinettä ja tämä katettu risti esittää naisen päähinettä.

Tällainen kansanomaisen hautojen merkitsemistapa on ollut yleisä aina 1900-luvulle asti. Se on perustunut käsityöhön ja talonpoi-

Porin seurakuntien ylipuutarhuri Pentti Räsänen tarkastelee Käppärän hautausmaalla vuosisadan vaihteen ajalta peräisin olevaa muistomerkkikokonaisuutta. Takorautaiset hautaristit kertovat menneen sukupolven korkeatasoisesta käsityötaidosta. Hautamuistomerkeistä tarkemmin sisäsivuilla.

kauskulttuuriin. Uuden rakentamisen mukana seurakunnat eivät ole kiinnittäneet tarpeeksi huomiota siihen, että näitä käsityönä tehtyjä muistomerkkejä olisi tarpeeksi ajoissa kunnostettu ja hoidettu. Kiteemisestä niin, että vainaja voi-

Tämän vuoksi niitä suhteellisen vähän esiintyy vanhoillakin hautausmailla. Uusi tyylikas muistomerkkienkin suhteen voidaan katsoa alkaneeksi kun vuonna 1934 opetusministeriö antoi määräyksen seurakunnille hautapaikkojen mer-

daan löytää vielä 20 vuotta haudauksen jälkeenkin. Tuolloin otettiin kirkkolakiin määräykset hautamuistomerkeistä.

Kuvassa oleva uudentyyppinen hautakivi edustaa yksinkertaista tyyliä.

Kirkkolain määräykset niukat

Kirkkolain määräykset hautaumuistomerkeistä ovat varsin niukat ja ylimalkaiset. Ne mainitsevat sen, että haudalle pystytetty hautakivi tai muu rakennelma sekä haudalle istutetut puut, pensasaidat ja pansaskasvit katsotaan hautausmaahan kuuluviksi, eikä niitä saa kirkkohallintokunnan luvatta viedä pois haudalta. Virallisen hautapaikkojen merkinnän jälkeen seurakunnat alkoivat laatia hautausmaalle asemakaava- ja käyttösuunnitelmia, niihin sisältyvät myöskin muistomerkkejä koskevat säännöt.

Näissä määräyksissä seurakunnat ehkä ratkaisevasti tukahduttivat yksilöllisen käsityötaidon ja laativat standardimaisia tyyppipiirustuksia muistomerkeistä. Useimmiten materiaaliksi suositeltiin kiveä. Näin metalli- ja puuristien tekijät jäivät osaksi "työttömiksi" ja kivenhakkaajien ammattikunta astui esille. Tätä kivenhakkaajien aikakautta ei kuitenkaan kestänyt kuin 20–30 vuotta. Kehitys meni ajassa eteenpäin ja tilalle tulivat kiviveistämöt. Kivenhakkaajien valmistamia muistomerkkejä voimme vielä pitkään nähdä, jos huolehdimme niiden kunnosta. Niiden joukossa tapaamme myös suuria kivimonumentteja, oman aikansa muistomerkkejä nekin. Kiviveis-

tämöiden osuus muistomerkkien valmistuksessa on suurin. Käsityönä tehtyjä muistomerkkejä ei juuri enää tuoda hautausmaalle. Millainen on sitten tämänhetkinen tilanne? Muistomerkkejä pyritään yhdenmukaistamaan. Mutta miksi hautausmaa ei saisi kertoa tuleville sukupolville tästä ajasta? Yksilöllisyys ja taiteellisuus puuttuvat valtaosasta hautaumuistomerkkejä. On jokseenkin lohdutonta katsella esim. Käppärän hautausmaan uutta osaa, jossa ei vielä ole kasvistoa, jossa hautakivet ovat toistensa kaltaisia ja yksitoikkoisia. Kun niiden edustoille vielä istutetaan kirjavia kukkia, niin todella alue näyttää enemmän tai vähemmän sillisalalta.

Nykyisessä käytännössä ei omaisille anneta riittävästi päätäntävaltaa. Seurakunta suunnittelee ja laatii tyyppipiirustuksia ja antaa määräyksiä. Kiviveistämöiden toiminta taas perustuu kaupallisuuteen, jossa on omat näkökohdansa. Omaisilla ei myöskään ole riittävästi tietoutta hautaumuistomerkeistä.

Yksilöllisempää ja taiteellisempää...

Tällä hetkellä pohditaan keinoja yksilöllisemmän ja taiteellisemman

Tässä luonnonkivistä valmistetussa hautaumuistomerkinä yhdistyvät kauneus, taiteellisuus ja persoonallisuus

muistomerkkikulttuurin luomiseksi hautausmaaillemme. Olisiko yhtenä lähtökohtana se, että hautauksen jälkeen muistomerkin saa tuoda vasta vuoden kuluttua? Tämä aika jäisi omaisille muistomerkin suunnitteluun. Nythän on sellainen käytäntö, että muistomerkki tuodaan viikon parin kuluttua hautauksesta. Hautausmaan henkilökunta suosittaa, että muistomerkit asennettaisiin vuoden kuluttua, mutta näitä suosituksia ei yleensä oteta huomioon. Tuntuu siltä, että omaisten, kiviveistämöiden, suunnittelijoiden ja seurakunnan yhteistoiminnalla saataisiin onnistuneempia muistomerkkejä.

Muistomerkin arvo ei ole sen kalleudessa, vaan taiteellisuudessa, kirjoituksen persoonallisessa luonteessa ja myös siinä, että se sopii ympäristöönsä. Vaikka seura-

kunnalla on määräyksiä ja ohjeita muistomerkkien suhteen, niin kaikkien omaperäiseen suunnitteluun on omaisilla silti mahdollisuus. Luonnonkivi on vaihtoehtona sahautulle tyylikivelle. Minkä vuoksi ei esim. Käppärän hautausmaalla ole luonnonkivistä tehtyjä muistomerkkejä? Kun uusimmat hautausmaamme ovat rakenteeltaan nurmipintaisia, ja kun reunakiviä ei enää esiinny, on olemassa kaksi peruselementtiä, joilla saadaan vaihtelua. Ne ovat itse muistomerkit ja kasvillisuus.

Mahdollisuuksia omaisilla on muistomerkkien suhteen runsaasti, kun vain niitä käytetään hyväksi. Muistomerkkejä koskevissa asioissa voidaan kääntyä mm. seurakuntien taloustoimiston puoleen, joka antaa ohjeita näihin kysymyksiin. Pentti Räsänen

Puuristin ikä ei ole hautakiven ikään verrattavissa. Vaativuudellaan ja kauneudellaan se täyttää kuitenkin sille asetetun tehtävän

Diakonialaitos saa kokoontumistalon

"Parempaa nimitystä tälle nyt rakennettavalle uudisrakennukselle ei ole vielä keksitty", sanoi Porin diakoniaopiston rehtori Seppo Tervakangas kokoontumistalon harjannostajaisissa. Viimeksi harjannostajaisia vietettiin diakonialaitoksella 1961, jolloin vanhainkoti Honkala valmistui. Diakonialaitoksen jokaisella rakennuksella on omat hauskat nimensä. Nyt rakenteilla oleva kokoontumistalo tulee merkittävällä tavalla täydentämään diakonialaitoksen huoneistotiloja. Koulutus- ja huoltotyön pahana puutteena on ollut se, ettei talon väki ole omassa talossaan voinut kokoontua yhteen, vaan sen on täytynyt turvautua vieraisilla oloin, mainitsi Tervakangas.

Diakoniaopisto on käynyt ahtaaksi. Koulutuksen lisääntyessä on ollut viime vuosina esillä uusien luokkatilojen lisäämistarve. Vuonna 1974 päätettiin vihdoin ryhtyä hankkeeseen, jossa otettaisiin huomioon koulutuksen sekä yhteisen kokoontumisen tarpeet. Tähän uuteen rakennukseen tulee kolme luokkahuonetta ja tilava juhlasali, jota voidaan käyttää monitoimitilana. Se tulee palvelemaan erilaisia juhlia, mm. sisarvihkimyksiä ja lukkausien päättäjäisiä. Juhlasalia voidaan käyttää myös erilaisiin perhejuhliin; hautajaisten pitopaikoista mm. Porissa on puutetta. Rakennukseen tulevat erityisesti vanhuksille tarpeelliset vapaa-ajan toimintatilat. Huomattavaa on, että kokoontumistaloa tai jotakin sen osaa voidaan vuokrata myös ulkopuolisten käyttöön, sanoi johtaja Seppo Tervakangas.

Porin Diakonialaitos on yksityinen koulutusta ja huoltotoimintaa harjoittava kirkollinen säätiö, joka on perustettu jo vuonna 1949. Vastavia laitoksia on maassamme ainostaan neljä. Porin diakonialaitoksen yhteydessä toimivat nykyisin keskussairaalan vuodesta 1966 vuokraamat sairaala- ja poliklinikaosastot, vanhainkoti Honkala, vanhusten palvelutalo Metsämökki, lasten päiväkotipiilopirtti, sekä diakoniaopisto. Viimeksimainituksa oppilaitoksessa koulutetaan seurakuntasisaria, sairaanhoitajia ja vajaamielishoitajia.

□ Tämänvuotisen Yhteisvastuu-keräyksen tuotto on Pihlavan seurakunnassa ollut ennätyksellinen. Keräys-toimikunnan puheenjohtajana on toiminut seurakuntasisar Kirsti Korpela ja jäsenenä Anja Harju, Soila Varhe-lahti, Siiri Jakonen ja Aili Liimula. Se on listakeräyksen lisäksi järjestänyt kolme "klippisoppa"-ateriaa arpajaisineen, joiden tuotto on yhteensä 10 000 markkaa. Keräyksen tuottoa lisäsi myös erityiskohde, tulipalossa kotinsa menettäneen Heikki ja Aila Vesterbackan perheen auttaminen, johon yksityisten henkilöiden ja toiminimien lisäksi osallistuivat myös Porin VPK:n naisosasto sekä Punaisen Ristin Porin paikallisosasto. Diakoniatoimikunta esittää lämpimät kiitokset keräys-toimikunnalle, kerääjille sekä kaikille lahjoittajille hyvästä tuloksesta.

HAUTOJEN HOITOKAUDEN

alkaessa hoitotilauksia otetaan vastaan Käppärän, Reposaaressa ja Ahlaisten hautausmaiden osalta Porin seurakuntien taloustoimistossa, Hallituskatu 9.

- Toimisto on avoinna 9–14, torstaina 9–17.
- Tilauksen voi suorittaa myös puh. 12 784/12.
- Hautoja otetaan hoitoon yhdeksi kesäksi, sekä määräajaksi.

Taloustoimisto

PORIN DIAKONIALAITOS

28500 PORI 50

PUHELIN VAIHDE 18 421

KIRKOLLINEN KOULUTUS- JA HUOLTOKESKUS
LÄNSI-SUOMESSA

DIAKONIAOPISTO
– Seurakuntasisar-
koulutus
– Sairaanhoitaja-
koulutus
– Vajaamieslishoitaja-
koulutus

LASTENHUOLTO
– Päiväkotipiilopirtti

VANHAINHUOLTO
– Vanhainkoti Honkala
– Palvelutalo Metsämökki

PESULA
KEITTIÖ
KESÄKOTI

Palveleva puhelin
15 566
Päivystys joka yö
kello 21–06

Lapualaisetko syyllisempiä?

Lapuan patruunatehtaan räjähdysonnettomuus kymmenine uhreineen havahdutti jokaisen suomalaisen tavalla taikka toisella. Erään lehden pakinoitsija paheksui sitä, että joku seurakuntatyöntekijä oli pitänyt tuota onnettomuutta Jumalan rangaistuksena. Pakinoitsija oli oikeassa siinä, ettei asioita voi tällä tavoin yhdistää. Kuitenkin saman lehden pääkirjoituspalstalla voitiin lukea pari viikkoa myöhemmin seuraavanlaisia tekstiä: "40 ihmistä kuoli surmaamismenetelmällä valmistavan ammustehtaan räjähdyksessä. Viisi varusmiestä kuoli matkalla surmaamisharjoituksiin. Joka miekkaan pakotetaan, se miekkaan hukutetaan!" Eikö tämä lehti syyllistynyt juuri samaan väärin yhdistämiseen, josta se seurakunnan työntekijää oli aikaisemmin moittinut! Asiallisestihan ei ole mitään eroa sillä, mainitaanko Jumalan nimi seurauksen yhteydessä vai jätetäänpö rankaisun suorittajan nimi pois. Ajatus on joka tapauksessa tämä: tämä onnettomuus oli rangaistus ja seuraus juuri tästä rikoksesta tai sitten ainakin jostakin muusta synnistä.

Näin ajattelivat muinoin Jobinakin ystävät, kun Job oli joutunut monien onnettomuuksien uhriksi: karja ryöstettiin, palvelijat surmattiin, pyörremyrsky tappoi lapset ja Job itse sairastui vaikeaan tautiin. Jobin ystävät päättelivät: koska Jumala pitää omistaan huolta ja antaa heidän menestyä, niin Jobin on täytynyt tehdä suuri synti, kun hänelle on käynyt näin onnettomasti.

Näin ajattelivat myös ne, jotka tulivat Jeesukselle kertomaan galilealaisista, jotka Pilatus oli surmauttanut heidän tultuaan uhraa-

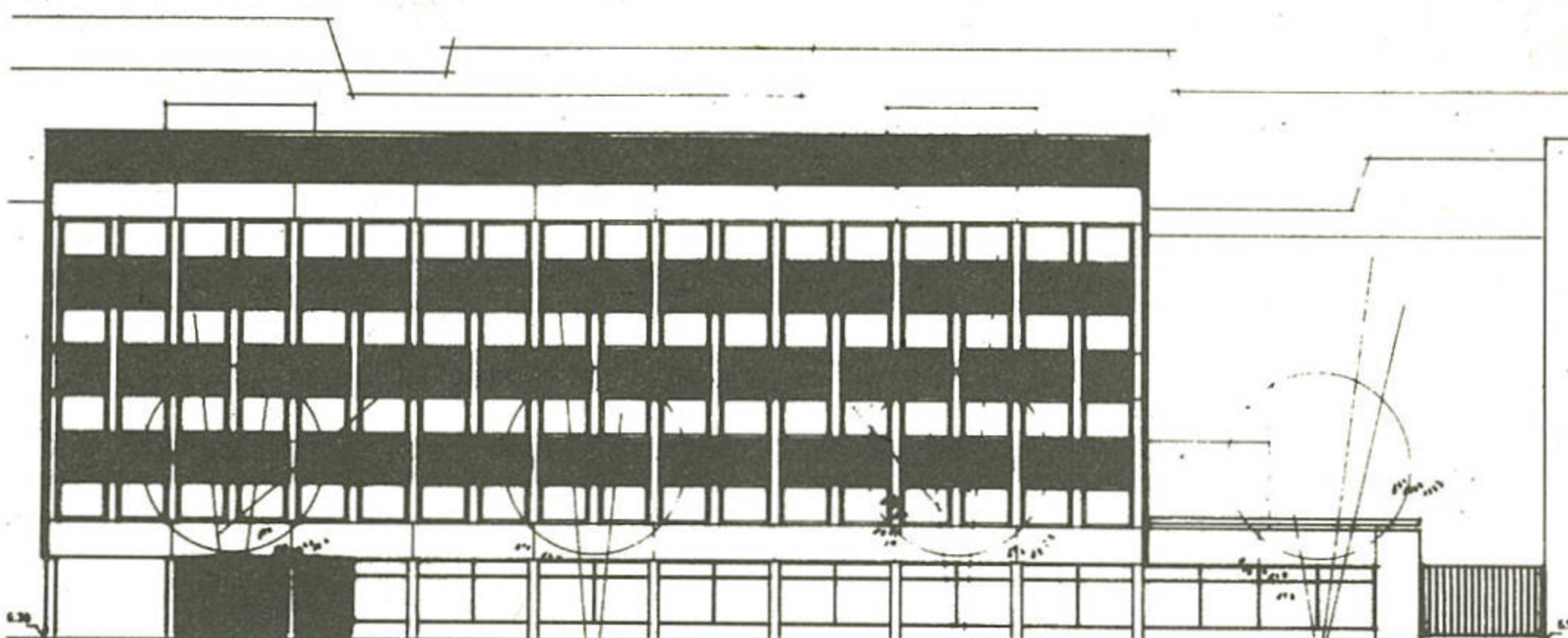
maan Jerusalemin temppelissä (Luuk. 13:1). Heidän ajatuksensa voimme arvata Jeesuksen vastauksesta: "Luuletteko, että nämä galilealaiset olivat syntisemmät kuin kaikki muut galilealaiset, koska he saivat kärsiä tämän? Eivät olleet, sanon minä teille, mutta ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte. Taikka ne kahdeksantoista, jotka saivat surmansa, kun torni Siloassa kaatui heidän päälleen, luuletteko, että he olivat syyllisemmät kuin kaikki muut ihmiset, jotka Jerusalemissa asuvat? Eivät olleet, sanon minä teille, mutta ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte."

Me emme siis voi emmekä saa tehdä tällaisia syy ja seuraus - kaavan mukaisia johtopäätöksiä. Se on väärää tunkeutumista Jumalan maailmanhallinnan salaisuuksiin. Tosin pitää paikkansa: mitä ihmisen kylvää, sitä hän myös niittää. Ja totta on myös se, ettei Jumala anna itseään pilkata. Mutta meidän asiamme ei ole määrittellä: tällaisesta kylvöstä tulee tällainen sato. Älköön kukaan sairastaa ajatella: tämän vaivan minä sain siitä ja siitä synnistä. Älköön kukaan äiti tai isä syyttää itseään lapsensa vajavuudesta. Älköön kukaan ajatella: noita kohtasi onnettomuus, koska he tekivät sitä ja sitä. Jumala yksin tietää, miksi Hän antaa asioitten mennä niinkuin ne menevät.

Meille kuuluu vain parannuksen teko, toisin sanoen eläminen Jumalan anteeksiantamuksesta ja sen mukanaan tuomasta voimasta, jonka varassa me jaksamme edes vähän keventää meitä onnettomampien ihmisten taakkoja.

Jorma Pakkanen

Seurakuntien palvelukeskuksen rakentaminen toteutuu

LÄNSISIVU

Porin seurakuntien palvelukeskuksen rakentamissuunnitelmissa on edetty jo niin pitkälle, että voidaan pyytää urakkatarjoukset. Seurakuntien yhteinen kirkkovaltuusto hyväksyi huhtikuun kokouksessaan rakennuksen pääpiirustukset ja rakennustapaselostuksen. Kauan vireillä ollut seurakuntakeskuksen rakennusvaihe on toteutumassa. Rakennustoimikunnan päätöksen mukaan urakkatarjouksiin valmistuvat syyskuun loppuun mennessä.

antuntijaksi arkkitehti Reijo Louhimon, joka myöhemmin hyväksyttiin palvelukeskuksen suunnittelijaksi.

Toimikunta teki 26. 10. 1972 kirkkovaltuustolle esityksen seurakuntien hallintokeskuksen sijoittamisesta Hallituskatu 9:n virastotaloon. Kirkkovaltuusto hyväksyi tämän periaateratkaisun saman vuoden joulukuussa. Lähes vuosi myöhemmin, kirkkovaltuusto hyväksyi 16. 10. 1973 toimikunnan valmistaman suunnitelman ja ehdotuksen palvelukeskuksen rakentamiseksi. Tämän suunnitelman mukaan seurakuntien omistamalle tontille, ns. puistojen risteyskseen, rakennetaan uudisrakennus, johon keskitetään keskikaupungin seurakuntatyön edellyttämät palvelutilat ja yhteisten työmuotojen vaatimat keskustoimitilat. Lisäksi rakennukseen sijoitetaan eräitä, lähinnä diakonian piiriin kuuluvia erikoispalvelutiloja.

Ensimmäiseen kerrokseen tulee Eteläpuiston puolelle vuokrattavaa liiketila n. 440 m² ja kellarikerrokseen vuokrattavaa varastotilaa n. 300 m². Toimikunta on suunnitellussaan noudattanut voimassa olevia asemakaavamääräyksiä. Tontin koko rakennusoikeus on 4.275 m²; rakennus on suunniteltu Eteläpuiston puolelta kuusi- ja Itäpuiston puolelta kaksikerroksiseksi.

Palvelukeskuksella oma rakennustoimikunta

Kirkkovaltuusto valitsi 18. 6. 1975 palvelukeskusta suunnittelemaan rakennustoimikunnan, jonka puheenjohtajaksi valittiin edelleen Arvi Ylönen. Muiksi jäseniksi valittiin kirkkoherra Aulis Karén, talousopettaja Sirkka-Liisa Härmäläinen, talousneuvos Heikki Erämies, rakennusmestari Runo Tamminen, dipl.ins. Samuli Lähtenmäki ja osastopäällikkö Kauko Friman. Tämän toimikunnan tehtävänä oli yhdessä kirkkohallintokunnan kanssa laatia rakennustyön taloussuunnitelma ja esitys niistä muista toiminnoista, jotka ovat tarpeen rakennussuunnitelman toteuttamiseksi. Edellämämainitussa kokouksessa kv. hyväksyi palvelukeskuksen luonnospääpiirustukset, 11 miljoonan markan talousarvion ja yksityiskohtaiset huonetilat ja rakennusluostukset. Rakennustyön pääsuunnittelijana toimii arkkitehtitoimisto Reijo Louhimo rakennussuunnittelijana insinööritoimisto INETO, LVI-suunnittelijana Porin LVI-toimisto ja sähköteknisenä suunnittelijana insinööritoimisto Ensi Suominen. Kaikki ovat Porin kaupungista. Rakennustoimikunta uskoo rakennustöiden käynnistyvän syksyllä.

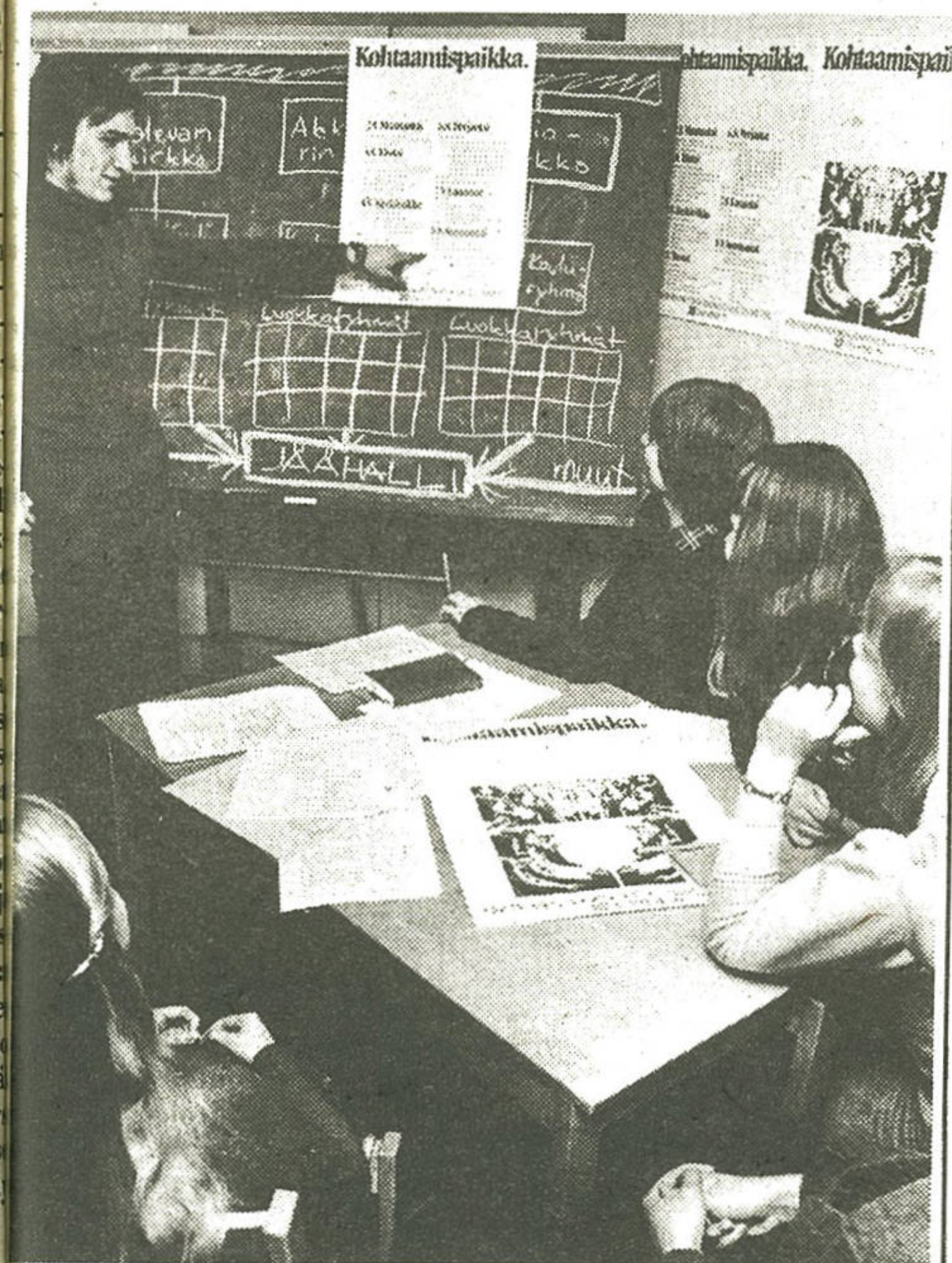
Arvi Ylönen

Suunnittelun historiaa

Ensimmäinen suunnitteluvaihe alkoi jo syksyllä 1963. Toimeenpannun arkkitehtisuunnittelukilpailun voitti arkkitehti Pitkänen Turusta. Hänen työnsä päättyi pääpiirustusvaiheeseen 30. 9. 1968, jolloin kirkkovaltuusto kahden äänen enemmistöllä hylkäsi pääpiirustukset. Hiljaiseloa kesti neljä vuotta. Kirkkovaltuusto päätti kokouksessaan 31. 5. 1972 asettaa toimikunnan suunnittelemaan seurakuntien palvelu- ja hallintokeskusta ja valitsi toimikuntaan puheenjohtajan lisäksi kuusi jäsentä. Toimikunnan puheenjohtajaksi valittiin talouspäällikkö Arvi Ylönen, sekä jäseniksi kirkkoherra Aulis Karén, dipl.insinööri Samuli Lähtenmäki, rakennusmestari Ahti Ahtola, lehtori Sirkka-Liisa Härmäläinen, talousneuvos Heikki Erämies ja varatuomari Seppo Stigell. Toimikunta valitsi varapuheenjohtajakseen Seppo Stigellin ja sihteerikseen talousjohtaja Paa-vo Yrjölä. Toimikunta kutsui asi-

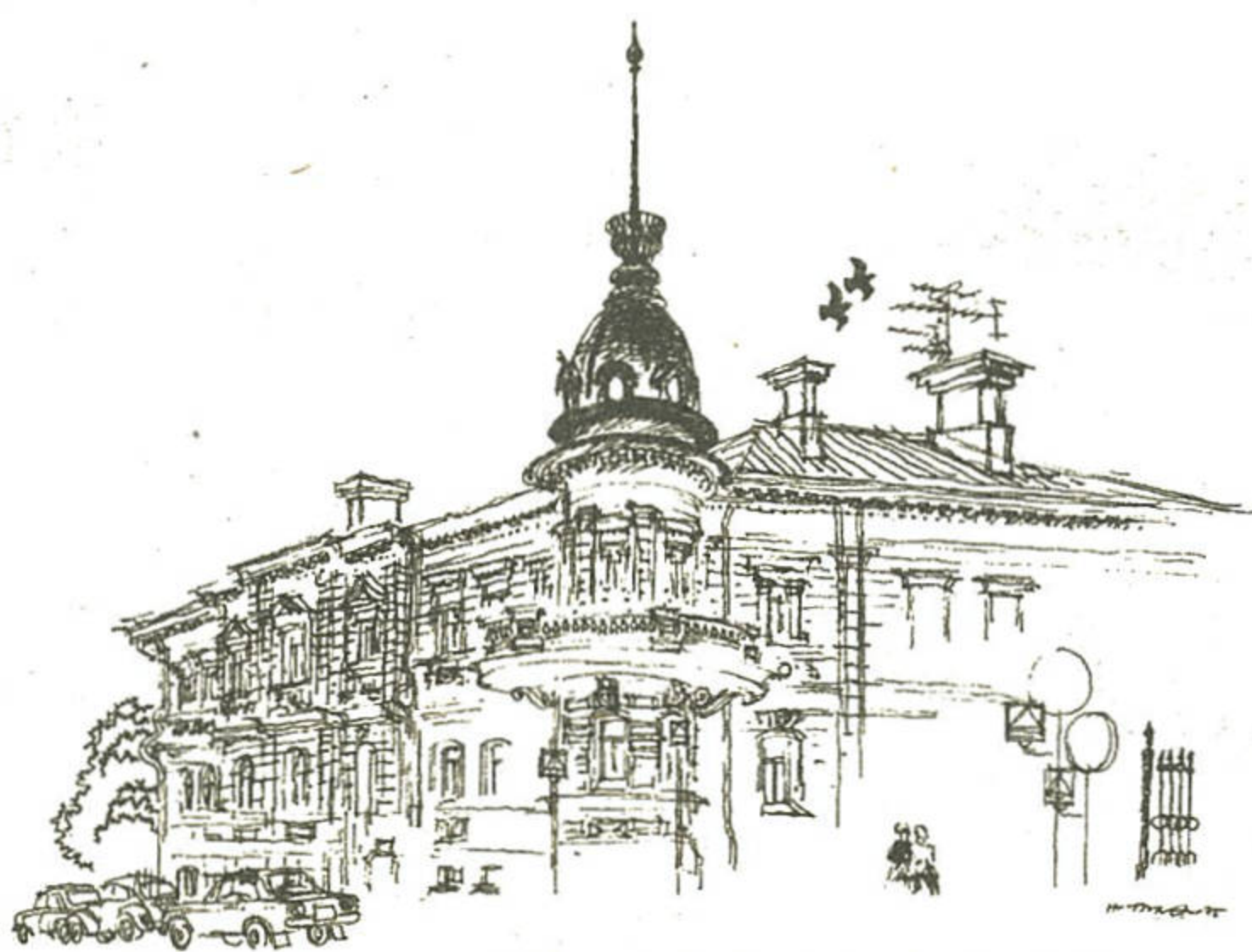
Monipuolisia palveluja

Suunnitelman mukaan rakennukseen sijoitetaan mm. Keski-Porin seurakuntasali, joka toimii monikäyttötilana sekä diakonia-, nuoris-, perheasiainneuvottelu-, ja päiväkerhokeskukset. Rippikoulu ja erilaiset kuorot saavat omat, tarkoituksenmukaiset tilansa palvelukeskuksessa. Erikoispalvelutiloista mainittakoon mm. eläkeläisten kokoontumis- ja kuntoutustilat kuudennessa kerroksessa ja kehitysvammaisten palvelutilat toisessa kerroksessa. Päivännummen harjaantumiskoulu toimii nykyisin diakonialaitoksen yhteydessä. Uudisrakennuksen valmistuttua se saa nykyaikaiset koulutilat Sosiaalihallituksen vahvistamien sisustusta ja muiden suunnitelmien mukaan. Suunnitelmiin kuuluu myös leikkipihana käytettävä kattoterassi.

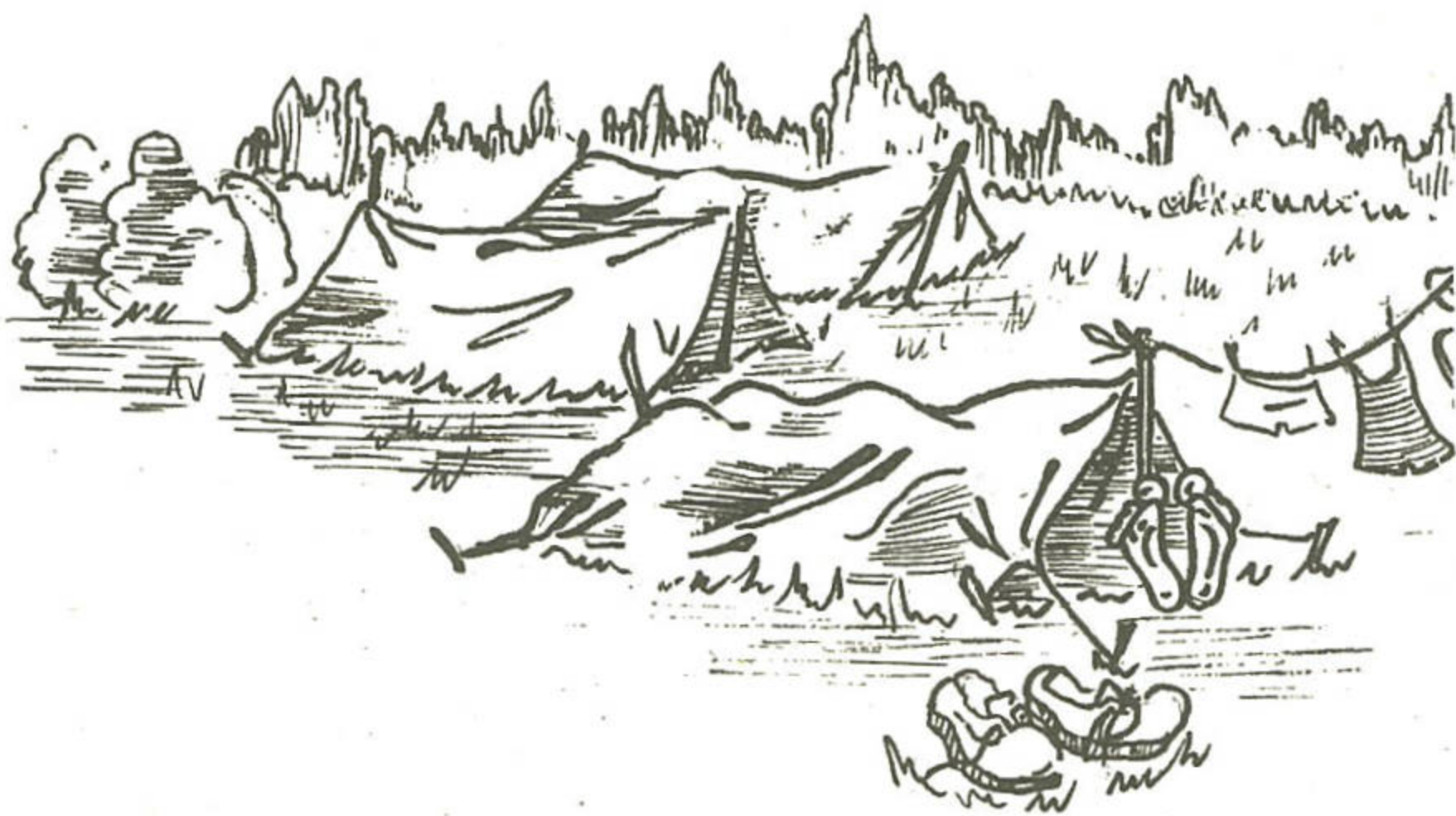
Kohtaamispaikka on nimenä Tampereella tänä kesänä, elokuun 2.-8. päivinä järjestettävällä nuorisotapahtumalla. Julisteita on jo postitettu yli 3.000 kappaletta. Vähintään saman verran toivotaan nuoria ilmaantuvan Tampereelle osallistumaan kristilliseen nuorisotapahtumaan, joka tahtoo opettaa nuoria toimimaan omassa seurakunnassaan. Tapahtumapäivien ohjelmaan sisältyy opiskelua, hiljentymistä, musiikkia, evankelioimista ja nuorten yhdessäoloa. Keskipisteenä on kolme kirkkoa, Aleksanterin ja Kalevan kirkot sekä Tampereen tuomiokirkko. Majoitus ja ruokailu tapahtuvat kuudessa koulussa.

Kuvassa Tampereen Nuorten kirkkovaltuuston jäsen, opiskelija Jari Seppä esittelee tapahtumaa Kalevan seurakunnan nuorille.

Seurakuntien keskeisimmät virastot sijaitsevat hallintokeskuksessa teatteria vastapäätä. Hallituskadun puoleisissa osassa sijaitsevat nyt Keski-Porin ja Teljän seurakuntien kirkkoherranvirastot (I krs) sekä seurakuntien taloustoimisto (II krs). Tiedotustoimisto toimii entisessä Teljän virastossa Lätisen Raatihuoneenkadun puolella.

Tyttöjen, poikien ja nuorten KESÄ 76

Tyttöleirit Ilmolassa

- 14.-17. 6. Tyttöleiri (alle 10-vuotiaat) Ohjaajina ovat Lea Kalajoki ja Helena Rosenblad.
21.-24. 6. Tyttöleiri (yli 10-vuotiaat), Sinikka Henninen ja Eija Palmu-Koskinen.
28.-30. 6. Musiikkileiri (yli 8-vuotiaat) nokkahuilunsoittajille, Irma Grönroos.
5.-8. 7. Tyttöleiri (alle 10-vuotiaat), Tyyne Koskela.
11.-14. 7. Tyttöleiri (yli 10-vuotiaat), Irma Grönroos.

Tyttöjen kesäretket

2. 6. Keski-Porin tyttöjen retki Ähtäriin (yli 7-vuotiaat), Lea Kalajoki ja Helena Rosenblad.
29. 6.-2. 7. Keski-Porin tyttöjen retki Ahvenanmaalle, Lea Kalajoki ja Helena Rosenblad. Osanottomaksu 85 mk, josta maksetaan 25 mk ilmoittautumisen yhteydessä 10. 6. mennessä.

Poikaleirit Ilmolassa

- 18.-20. 6. Jiippi-purjehdusleiri (yli 12-vuotiaat), Vilho Eskelinen ja Pertti Laakkonen
21.-24. 6. Tepo-76 (alle 12-vuotiaat), Eskelinen, Laakkonen
28. 6.-1. 7. Meri-Porin pojat, Heimo Kormanen
11.-14. 7. Eräleiri, Eero Vesala
15.-18. 7. Isien ja poikien yhteinen leiri, Torsti Lettoranta.

Poikien kesäretket

- 14.-20. 7. Joka Pojan raittiusleiri Partaharjulla (yli 10-vuotiaat). Osanottomaksu 90 mk. Ilmoittautumiset 28. 6. mennessä.
11.-15. 8. Meri-Porin poikien eräleiri Iitin Säyhteellä, Kormanen. Osanottomaksu 60 mk, josta maksetaan ilmoittautumisen yhteydessä 30 mk. Ilm. 1. 7. mennessä Heimo Kormanolle puh. 86 574.

Yhteiset leirit ja retket

- 11.-13. 6. Tyttöjen ja poikien yhteinen retki lasten lähetyshuhtaan Seinäjoelle. Osanottomaksu 25 mk. (täysi)
19.-20. 6. Nuorisosoittokunnan musiikkileiri Ilmolassa, Jorma Nummela

Partioleirit

- 21.-28. 7. Seurakuntien lippukuntien leiri Ahlaisten Uksjärvellä

Nuorten illat kesällä

Annankatu 29: Ti 19.30 raamattupiiri - Ke 19.30 lentopalloa - La 19.30 lauantaiseura.
Länsi-Porin kirkko: To 19.30 lentopalloa - Su 20 nuorten ilta.
Eteläkauppatori 4: Ke 18 raamattupiiri - La 19 nuorten ilta.

Nuorten kesäretket ym.

- 25.-27. 6. "Toisenlainen juhannus" Nastolassa. Osanottomaksu 75 mk. Ilmoitt. 10. 6. mennessä nuorisokeskukseen.
2.-8. 8. "Kohtaamispaikka" Tampereella. Ryhmäkuljetusta ei järjestetä.
13.-15. 8. Valtakunnalliset nuorten kesäpäivät Nurmeksessa. Osanottomaksu 120 mk. Tied. Kosti Kallio, puh. 19 049. Ilm. nuorisokeskukseen.
20. 8. SCOPUS - lauluyhtyeen nuorisokonsertti klo 19 Mikonkatu 8 A:ssa, liput 3 mk.
Leireistä ja retkistä saat tarkempia tietoja niiden johtajilta tai seurakuntien nuorisokeskuksesta, Yrjönkatu 8, puh. 12 702 (avoinna ark. 9-15, kesällä 9-14). Ilmoittautumiset tehtävä viimeistään viikkoa ennen leirin tai retken alkua, ellei toisin ole ilmoitettu. Osanottajat otetaan ilm.järjestyksessä ja heille lähetetään myöhemmin tiedot lähtö- ja paluun ajoista, varustuksesta ja vanhempien vierailuajoista. Ilmolan leirimaksu on 4 mk vuorokaudelta. Leiri- ja retkeläiset on vakuutettu seurakuntien taholta.

Porin NTKY:n leirit 1976

- Ilmoittautumiset kesä-elokuussa keskiviikkoisin klo 18-19 NTKY:een, Esivallank. 6. puh. 12 418 tai kirjelapulla Riihikatu 13:een (pihan puolelta).
- Ilmoittautuneille lähetetään leireistä tarkemmat tiedot.

Tervetuloa mukaan kesätoimintaan

- 11.-13. 6. alle 12-vuotiaiden tyttöleiri Kivinillä. Leirimaksu kuljetuksineen 5 mk
25. 6. yhdistysväen vierailuilla Kivinillä. Lähtö 17.15 linja-autolla. Lähemmin puh. 12 418.
28. 6.-2. 7. yli 10-vuotiaiden tyttöjen telttaleiri Säskylän Luvalahdessa; leirimaksu 15 mk, josta ilmoittautuessa maksetaan 2 mk. Maksuun sisältyvät kuljetukset (tarvittaessa myös sisämajoitusmahdollisuus)
6.-8. 8. aikuisten lomaleiri Kivinillä; leirimaksu 5 mk
16.-17. 8. tyttöjen ja nuorten leiri Tammen tilalla Kullaalla; leirimaksu 6 mk (sis. matkat)
11.-12. 9. tyttöjen ja nuorten leiri Ahlaisten Osalassa; leirimaksu 6 mk (sis.matkat)
8.-10. 10. tyttöjen ja nuorten dialeiri Kivinillä; leirimaksu 4 mk. Muusta kesätoiminnasta saat tietoja NTKY:n ilmoitustaululta

Isät ja

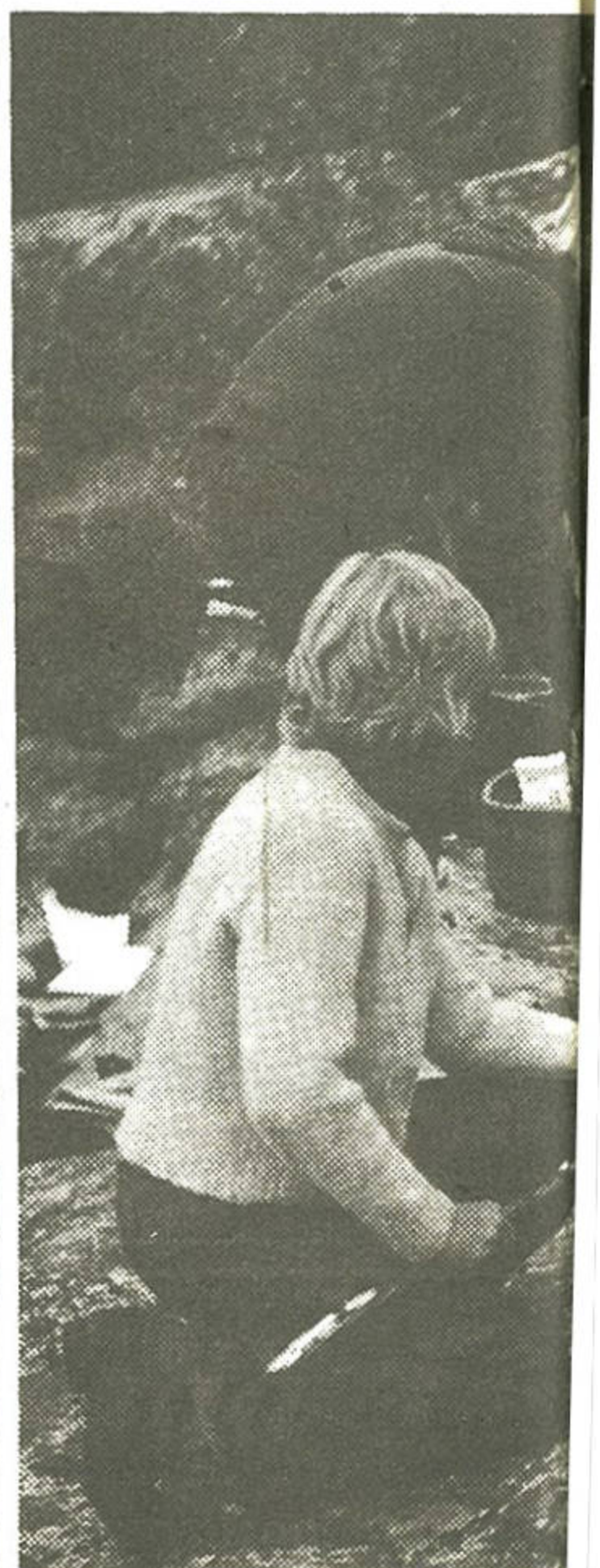
Porin seurakuntien nuorisotyön puitteissa järjestetään tänä kesänä viidennen kerran isien ja poikien yhteinen leiri. Koulutusohjaaja Torsti Lettoranta on "leirikihona" kolonnut monet leirit ja on tälläkin leirillä yksi vastuunkantajista. Lettorannan mielestä isien tulisi "löytää" poikansa uudelleen. Tämä on eräs näkemys ja lähtökohta tällaisen leirin järjestämiselle. Leiri pidetään Lyttilän Ilmolassa 15.-18. 7. Mukaan pääsevät pojat isänsä kanssa ja isä poikensa kanssa, ilman ikärajaa, mainitsen Torsti Lettoranta seurakuntien nuorisokeskuksesta.

Pojat ovat poikia

Poikia on totuttu pitämään tyttöjä vilkkaampina. Pojat ovat usein tapahtumien polttopisteessä. He tietävät ensimmäisinä ja tulevat paikalle. Taskussaan heillä on sammakoita, ruuveja ja muttereita, keräilymerkkejä ja purkkaa. Energiavarasto on melkoinen. Pojille isän kanssa puuhailu on tärkeää. Myöhemmin heille jo merkitsevät kavereiden mielipiteet enemmän kuin kodin neuvot.

Pojan kanssa leirille

Opettaja Hannu Perko Tuorsniemestä oli kaksi vuotta sitten Jarno-poikansa kanssa Ilmolan leirillä. Yhdessä on jälleen tehty suunnitelma, jonka mukaan osallistutaan ensi kesän leirillekin. Hannu Perkon mielestä mukavinta on se, että poika pääsee leirille ja sen kautta tutustumaan moniin leiritaitoihin. Leirillä isä ja poika voivat olla yhdessä toistensa kanssa ilman kiirettä, joka arkielämässä katkoo yhteisiä hetkiä. Tosin viime kerralla tuli kiire vimpelin valmistamisessa. Vimpeli on pienoispurjeverene, jota yhdessä rakennettiin edellisellä leirillä. Leirillä monet turhat jännitykset ja roolit voidaan heittää pois. Joskus tuntuu, että leirillä ollaan yllättävän erilaisia. Kertoi Hannu Perko. Jarnon mieleen muistuivat edelliseltä leiriltä erityisesti uinti ja edellä kerrottu askartelu. Tulevan kesän leirillä hän odottaa paljon. Luvassa on ni-

Hauskaa kesää Lukijoille

Toivottaa Kirkkosanomien toimitus.

pojat yhteisellä leirillä

Isien ja poikien yhteinen leiri kiehtoo myös opettaja Hannu Perkon ajatuksia. Jarno-poikansa kanssa hän aikoo osallistua Ilmolassa pidettävälle leirille jo toisen kerran. Yhteiset ovat isän ja pojan suunnitelmat.

suunnistuksen, melonnan, kahvituksen ja jousiammunnan tusta leiriläisille.

ko perhe leirille

perheenjäsenet lokeroidaan lii-
omille leireilleen. Kaipaamme

sellaista leiriä, jonne koko perheen voi ottaa huoletta mukaan, oli rouva Perkon mielipide. "Kotijoukko-
ja" ei kuitenkaan liiemmästi hait-
taa isän ja pojan poissaolo. Ensi
kesänä aiomme pistäytyä katso-
massa, mitä isät ja pojat leirillään
puuhaavat, mainitsi rouva Perko.

Leiri on hartautta

Isien ja poikien leirillä on vapaa ja rentouttava tunnelma. Siellä todella viihdytään yhdessä. Iltauotion syttyminen inspiroi isiä ja poikia kuuntelemaan herkin korvin nuotiotarinoita. Jumalan sanan esilläpittäminen on leirin perustehtävä, jota ei hävetä. Ainutlaatuinen sanoma kertoo leiriläisille hyvän uutisen Kristuksesta. Hartaushetket muodostavat leirin rungon. Leirijumalanpalvelus on usein koettu leirin kohokokhaksi, totesi Hannu Perko.

Palveleva puhelin

15 566

Päivystys joka yö

kello 21-06

**Porin
Kirkkosanomien
ilmestyys**

seuraavan kerran syyskuun 22. päivänä 1976. Lehteen tuleva aineisto pyydetään toimittamaan toimitussihteerille syyskuun alkuun mennessä.

Pako

Tuntui kuin kaikki pilvet olisivat pudonneet niskaani. Millään ei mitään väliä. Aivan kuin koko elämä luisuisi kädestä.

Kaikki painoi päälle.

Ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin kävellä sisään ovesta, jonka yläpuolella olivat kirjaimet ALKO. Ei ollut muuta keinoa paeta sillä hetkellä ja elää en jaksaisi enää. Ostin viinaa ja lähdin kämpälle nappailemaan sitä. Yritin hukuttaa murheeni juomalla. Join juomistani.

Join yhä enemmän muistaessani vaikeuteni.

Kaikki pielessä.

Oma elämä tasapainoton ja itse kyllästynyt kaikkeen, kaikki ihmissuhteet ovat menneet viime aikoina päin mäntyä.

Etsin lohdutusta viinasta, yritin paeta.

Yritin poistaa ahdistukseni, pelkoni, mutta en onnistunut. Join niin, että maailmani pimeni.

Aamulla heräsin hirtittävään päänsärkyyn ja hetken ehdin ajatella, mikä porakone aivoissani on.

Sitten muistin edellisiltaisen, ja maailma näytti vielä synkemmältä.

Pelkäsin aloittaa uuden päivän. Pelko laitto

minut kohti ALKOA. Huomasin olevani

kierteessä. Ymmärsin, etten jaksakaan uskalla

elää ilman keinotekoisia hetkeä. Huomasin

ja ymmärsin, ehkä kuitenkin tehnyt

asian hyväksi muuta kuin join lisää.

Elämäni ei mahtunut moneen päivään mitään

muuta kuin juomista.

Ahdistus sisälläni kasvoi kasvamistaan, ja monasti tuntui, kuin olisin voinut revetä kappaleiksi.

Koko elämä oli tässä vaiheessa STOP.

Yhä enemmän alkoivat asiat mennä päin mäntyä ja ihmissuhteet, ne ainoatkin, katkesivat.

Toistelin mielessäni, en jaksakaan enää.

Ystävienikin olivat unohtaneet minut.

En saanut heiltäkään osakseni muuta kuin vihasia katseita. Tunsin, että jotakin on tapahduttava

ja pian.

Olin taas sinä päivänä humalassa, kun tuntui, että seinä on vastassa. En nähnyt enää muuta keinoa

selvitä tästä kuin tehdä itsemurha. Epätoivoissani

löysin vanhoja lääkkeitä, joita oli jäänyt jonkin

sairauden jäljiltä. Nappasin ne ja höystin

vähän viinalla, jotta menisivät paremmin alas.

Vatsassani alkoi tuntua mitä eriskummallisimpia

väänteitä, sydän jyskytti tavallista nopeammin

ja oli vähän paha olokin.

Kuin salaman iskusta aivoihini tuli ajatus,

että todella kuolen.

Hätänsin lopullisesti.

Silmäni alkoivat lupsahdella kiinni ja pulssi

sen kuin kiihtyi ja olo paheni.

Hetken kuluttua tuntui, kuin maailma

alkaisi vähitellen pimentyä.

Ei, en halua kuolla.

Haluan elää.

Haluan yrittää vielä.

Lähdin epätoivoissani ulos.

Viimeisetkin tajun rippeet katosivat päästyäni

kadulle ja kaaduinkin siihen kuin kuihtunut puu.

En muista mitään muuta kuin pehmeän tömähdyksen

ja ihmisten ääniä ja sitten EI MITÄÄN.

Tuntui kuin jokin olisi pistänyt kädessäni.

Mistä johtuu tämä tuoksu?

Keitä ovat nuo valkopukuiset enkelit, jotka

kulkevat edestakaisin.

Olenko taivaassa?

Vähitellen ymmärsin, että en ollut taivaassa,

vaan sairaalassa.

Olin tiputuksessa ja vierelläni oli

pulloja ja koneita.

Ajatukseni olivat vielä tahmeat ja sekavat.

Miksi olin täällä?

Miettiessäni sitä menetin tajuntani.

Seuraavan kerran kun heräsin,

ajatukseni kulkivat jo vähän kirkkaammin.

Sain kuulla, että oli kulunut

kaksi päivää siitä,

kun minut oli tuotu sairaalaan.

Olin ollut tajuton lähes koko ajan.

Viivyn sairaalassa viikon ja sain jutella

ja purkaa huoliani ihmisille, jotka ymmärsivät.

Halusin yrittää elää todellisuuden kanssa.

Opetella elämään ahdistuksen ja pelon kanssa,

sillä niitä et pysty pakenemaan etkä jättämään

ennen kuin olet elänyt ne.

Tämänkin jälkeen on ollut vaikeaa,

mutta olen oppinut,

etten voita pakenemisella mitään.

Olen oppinut, että murheetkin osaavat uida.

Amica

VIRSILAULUILTOJA

järjestetään tänäkin kesänä

KIRJURINLUODOSSA

tiistaina 8. 6. kello 19

tiistaina 10. 8. kello 19

Tervetuloa!

Keski-Porin srk

Keski-Porin kirkon iltamusiikkia keskiviikkoisin 16.6.–1.9.1976 klo 20.

Keski-Porin kirkossa järjestetään nyt viidentenä kesänä iltamusiikkisarja, – ainoa konserttisarja kesäkaudella Porissa. Se alkaa 16. päivänä kesäkuuta ja jatkuu joka keskiviikko aina syyskuun 1. päivään saakka. Keski-Porin kirkon iltamusiikki tänä kesänä on rikkaampi kuin koskaan. Tätä kehitystä ei ole saatukaan itse tasoa laskemalla. Entistä tarkemmin on jouduttu punnitsemaan, mitä otetaan ja mitä jätetään. Iltamusiikkisarja on tarkoitus pidentää ympärivuotiseksi. Kerran kuukaudessa tulisi olemaan konsertti, joka mahdollistaisi tarjonnan entistä monipuolisemmaksi. Jo viime syksystä alkaen on käytetty otsaketta ”Keski-Porin kirkon iltamusiikki”, koska entinen nimeike rajoitti musiikkisarjan määrättyyn vuodenaikaan.

Musiikkiterapiaa

Yhä enemmän musiikkiin ja sen vaikutukseen kiinnitetään huomiota. Musiikkiterapian asiantuntijat ovat todenneet, että musiikin kuunteleminen tai tuottaminen on sosiaalisesti hyväksytty tapa purkaa tunteita. ”Väitetään, että musiikki on ainoa taidemuoto, jossa on puhtaasti fyysinen elementti, joka vaikuttaa hermostoon riippumatta lainkaan älyllisestä tasosta.” Sanotaan, että musiikki joko lisää tai vähentää ihmisen pulssin nopeutta, verenpainetta, hengitystiheyttä, aineenvaihduntaa ja lihasjännitystä. Voidaan sanoa, että musiikin psykologiset vaikutukset ovat: Tunneviremuutos, lisääntynyt tarkkaa-

vaisuus ja lisääntynyt vastaanottokyky. Tästä on esimerkiksi tehnyt mielenkiintoisia havaintoja erään seurakunnan kanttori tarkkaillessaan musiikki-illan yleisön reaktioita. – ”Hartaana kuulijakunta odotti mestarin saapumista, ja kun hän aloitti soittamisen, teokset saivat sellaisia mittasuhteita, että kuulijat pidättelivät henkeään, nopeat juoksutukset ja sointumassat saivat seurakunnan haukkomaan henkeään ja siten kuulijat elivät jokaisella solullaan konsertin alusta loppuun.” Siinä oiva esimerkki musiikin rentouttavasta vaikutuksesta. Äskettäin oli sanomalehdissä pieni kirjoitus, miten hammaslääkärit yhä enemmän käyttävät määrättyä musiikkia vastaanotollaan.

Hyvä lukijani, ehkä musiikki on sinulle yleistä, et ahkeroi sen parissa, et opikaan sitä, opit vain nauttimaan siitä rikkaammin sekä rentoutumaan sen avulla.

Kodikasta ja korkeatasoista

Kotimaisten esiintyjien lisäksi urkumusiikkisarjassa vierailevat Unkarista, Tšekkoslovakiasta, Sveitsistä ja DDR:stä kotoisin olevat urkurit. Sen lisäksi Porin Kansalliset ry:n eläkeläisyhdistyksen orkesteri herra Leväksen ja Rauman Poikakuoro Erkki Tallilan johtamana tuovat suurta vaihtelua kesäsarjan ohjelmaan. EK.

KESÄKUU

Matti Pesonen, Helsinki

Iltamusiikkisarjan aloittaa kesäkuun 16. päivänä nuori urkutaiteilija Matti Pesonen, joka tänä keväänä on päättämässä opiskeluaan Sibelius-Akatemiasa. Pesonen toimii nykyisin Helsingin Vanhankirkon urkurina. Hän on antanut konsertteja Helsingissä ja muualla Suomessa. Hänen ohjelmansa koostuu D. Buxtehuden, J. S. Bachin, C. Franckin ja M. Regerin sävellyksistä.

Erkki Kalijärvi, Pori

Kesäkuun 23. päivän konsertissa soittaa seurakunnan oma urkuri Erkki Kalijärvi. Monet omassa kirkossa ja muualla Suomessa pidetyt konsertit ovat tehneet Kalijärvestä tunnetun urkurin. Ohjelma tulee olemaan mielenkiintoinen, sillä nyt ensi kerran esiintyy iltamusiikkisarjassa myös orkesteri. PKE:n orkesteri avustaa G.F. Händelin ja H. Schmidtin urkukonserttojen esittämisessä.

Pentti Salmela, Tampere

Tampereen Kalevan kirkon urkuri ja musiikkiopiston opettaja, Pentti Salmela on urkusarjan kolmas esiintyjä. Hän on pitänyt ensikonserttinsa Helsingissä 1966 ja esiintynyt sen jälkeen omin konsertein eri puolilla maamme ja myös Pohjoismaissa. Konserttien lisäksi Pentti Salmela on tehnyt lukuisia radio-ohjelmia. Sibelius-Akatemiassa suoritettua diplomitutkinnon jälkeen hän on opiskellut mm. Jyväskylän Kesän urkureiden mestarikursseilla.

HEINÄKUU

Jussi Kuninkaanniemi, Lahti

Heinäkuun iltamusiikin aloittaa Keski-Lahden seurakunnan kanttori-urkuri Jussi Kuninkaanniemi, joka on valmistunut kanttori-urkuriksi 1967. Sibelius-Akatemiassa hän on opiskellut urkujen soittoa prof. Tauno Äikään johdolla. Kuninkaanniemi jatkaa edelleen laulun ja urkujensoiton opintoja em. laitoksessa. Omia urkuiltoja ja säestystehtäviä on ollut eri puolilla Suomea sekä ulkomailla. Suomen Kanttorikuoron Yhdysvaltojen ja Kanadan matkalla urkusolistina ja säestäjänä Kuninkaanniemi oli vuonna 1974. Konsertin ohjelma käsittää Bachin sävellyksiä sekä ranskalaista urkumusiikkia barokista moderniin.

György Peskó, Unkari

Heinäkuun 14. päivänä Keski-Porin kirkossa konsertoi unkarilainen urkutaiteilija György Peskó. Professori Peskó syntyi 1933 Budapestissa. Musiikkiopintonsa hän aloitti 6-vuotiaana isänsä

ohjaamana. Päättettyään opintonsa Valtionkonservatoriossa hän suoritti musiikkikorkeakoulussa orkesterinjohtajan diplomin.

Toisessa maailmansodassa häneltä vioittui neljä sormea käsikranaatin räjähdyksessä. Siitä huolimatta hän suoritti korkeakoulussa erinomaisin arvosanoin ensin urkurin, sitten pianistin tutkinnon. Sen jälkeen hän suoritti urkujen- ja pianonsoiton diplomin. Peskó on esiintynyt vuodesta 1957 lähtien ulkomailla. Hänen Bach- ja Liszt-tulkintansa herättivät huomiota Münchenissä. Sen jälkeen hänellä on ollut Unkarin konserttien lisäksi toistuvia konserttimatkoja Itävaltaan, Sveitsiin, Tšekkoslovakiaan ja Saksan Liittotasavaltaan. Hän on myös esiintynyt näiden maiden radioissa sekä levyttänyt useita levyjä Unkarissa.

Tapio Tiitu, Helsinki

21. 7. esiintyy Tempelaukion kirkon urkuri Tapio Tiitu Helsingistä. Urkudiplomi 1969, ensikonsertti 1970. Hän on osallistunut eri maissa pidetyille urkukursseille, mm. Guy Bovet'n kursseille Jyväskylässä. Hän on konsertoinut säännöllisesti ja oli säestäjänä ja solistina kuorokierteilla Euroopassa ja USA:ssa. Tiitulla on ollut lukuisia radio- ja TV-esiintymisiä. Niiden lisäksi hän on säestänyt useita levytyksiä. Porissa hän esiintyi urkumusiikkisarjan urkurina 1972 ja saavutti silloin yleisön vilpittömän suosion.

Jussi Loukola, Tammela

28. 7. on vuorossa nuori, lupaava urkutaiteilija Jussi Loukola. Hän aloitti urkuopintonsa Sibelius-Akatemiassa prof. Tauno Äikään johdolla vuonna 1968. Kaksi vuotta myöhemmin hän suoritti kanttori-urkurin tutkinnon ja 1973 urkujen soiton diplomin. Urkuensikonsertti hänellä oli tammikuussa 1975. Vuotta myöhemmin hän suoritti pianonsoiton diplomin prof. Timo Mikkilän johtamana. Loukola on konsertoinut Suomen eri puolilla ja nauhoittanut radioon. Nykyisin Loukola toimii Tammelan seurakunnan kanttori-urkurina.

ELOKU

Aimo Känkänen, Lahti

Elokuun urkumusiikin aloittaa Suomessa järjestettävien kesäillan urkumusiikkisarjojen ”isä” ja Lahden kansainvälisen urkuviikon alullepanija, Keski-Lahden seurakunnan urkuri Aimo Känkänen. Hän on suorittanut kanttori-urkurin tutkinnon vuonna 1947, musiikinopettajan tutkinnon seuraavana vuonna ja urkudiplomin 1952. Ensikonserttinsa jälkeen hän on konsertoinut mm. Länsi-Saksassa, Ruotsissa ja Tanskassa. Kotimaassa hänellä on ollut lukuisia esiintymisiä mm. Solistiyhdistyksen konsertti Helsingissä 1974. Parisen vuotta sitten Känkänen oli valtion stipendiaattina tutustumassa eurooppalaisiin urkusarjoihin. Lahden musiikkiopiston urkujensoiton opettajana hän on toiminut vuodesta 1959.

Catarina Lelovics, Tšekkoslovakia

Catarina Lelovics opiskelee parhaillaan Ranskan Strasbourgissa. Hän suoritti viime vuonna diplomin Ferdinand Klingan johdolla ja tulee ilmeisesti saamaan Bratislavan linnan urkurin toimen palatuaan kotiin. Viime syksynä hän konsertoi Venäjällä useissa kaupungeissa ja tuli keuhkokuumeeseen kansainvälisissä kilpailuissa Englannin St. Albansissa. Ohjelmassa Lelovics soittaa ranskalaisten Couperin ja Alainin sekä saksalaisten säveltäjien Bachin ja Mendelssohnin teoksia.

Lionel Rogg, Sveitsi

Lionel Rogg on syntynyt 1936, opiskeli Geneven konservatoriossa, jossa hän suoritti 1956 urku- ja 1957 pianodiplomin. 1961 hän soitti kymmenessä peräkkäisessä konsertissa Geneven Victoria-Hallissa Bachin kaikki urkuteokset. Hän on toiminut v:sta 1964 Geneven konservatorion urkujensoiton professorina. Hän on konsertoinut melkein kaikissa Euroopan maissa samoin kuin USA:ssa ja Kanadassa, joissa hän on vuodesta 1965 ollut joka vuosi kiertueella. Tämän lisäksi hän on levyttänyt Bachin kaikki kootut urkuteokset (18 levyä), Bachin ”Kunst der Fugen”, Händelin 16 urkukonserttoa ym. musiikkia uruille ja cembalolle.

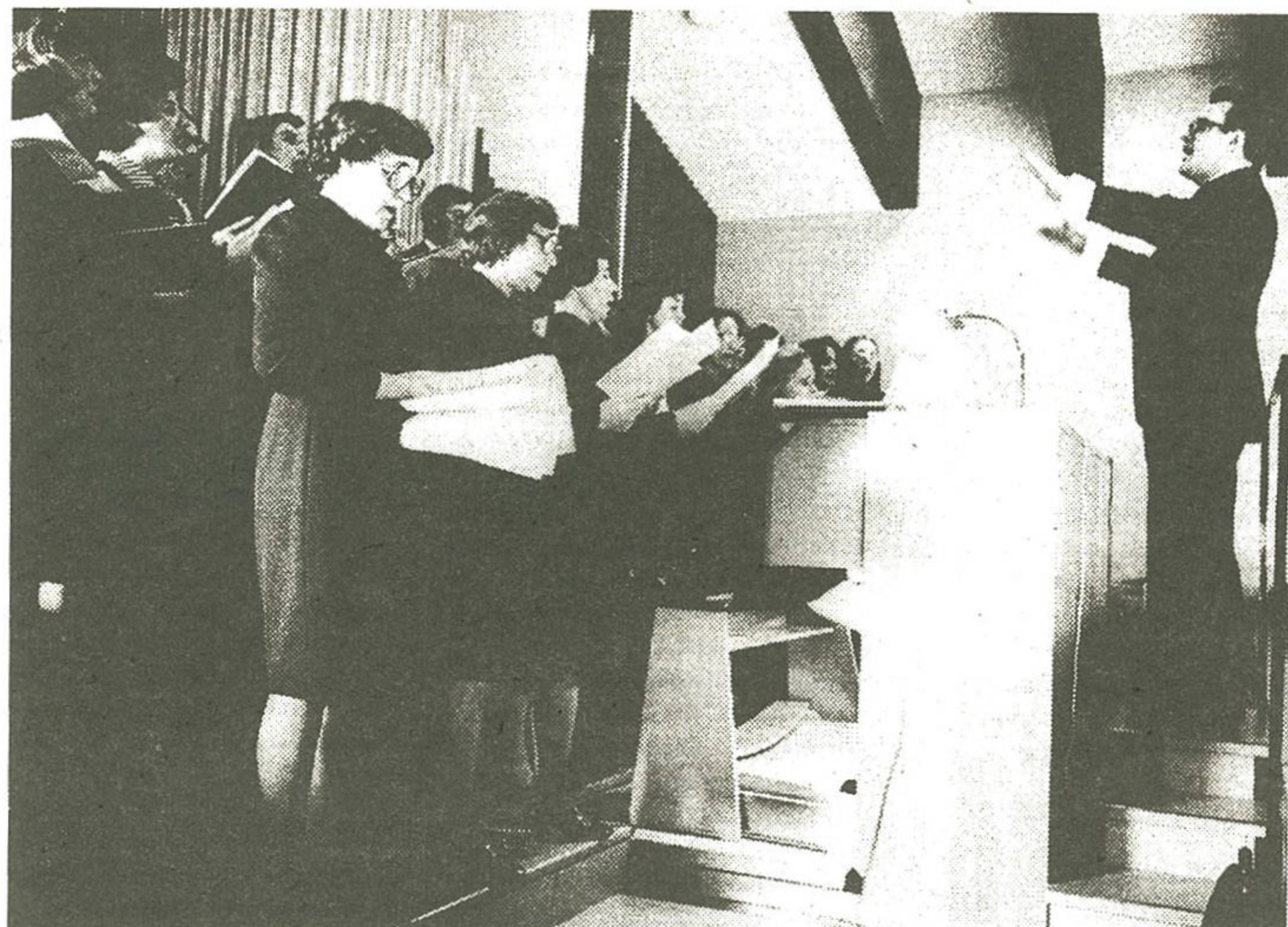
Hannes Kästner, Leipzig (DDR)

Elokuun esiintyjien kuuluu vielä 25. päivänä soittava Hannes Kästner Itä-Saksasta. Hän on syntynyt v. 1929 Markkleebergissä (Leipzig), liittyi 10-vuotiaana Leipzigin Tuomaskirkon poikakuoron jäseneksi ja aloitti urkujensoiton opinnot 13-vuotiaana prof. Günther Raminin johdolla. Loppurutkinnon hän suoritti 1951 Leipzigin musiikkikorkeakoulussa. Samana vuonna hänet valittiin Tuomaskirkon urkuriksi, jona hän toimii edelleen. Hän on eräs poikakuoron nykyisistä johtajista ja sen säestäjä. Lisäksi hän on urkujen- ja cembalonsoiton dosentti Leipzigin musiikkikorkeakoulussa ja Leipzigin Bach-orkesterin jäsen. Urku- ja cembalokonserttimatkoja hän on tehnyt kaikkiin maailmankolkkiin Etelä-Amerikkaa (1966 ja 1972), Kaakkois-Aasiaa (1971), USA:ta ja Kanadaa myöten. TV- ja radioesiintymisiä sekä levytyksiä DDR:ssä.

Rauman Poikakuoro johtajana Erkki Tallila

Iltamusiikkisarjan päättää syyskuun 1. päivänä Rauman Poikakuoro avustajineen. Kuoroa johtaa urkuri Erkki Tallila. Tallilan porilaiset tuntevat taitavana urkurina; olihan hän viime kesän urkumusiikkisarjan esiintyjä. Sen lisäksi hänet tunnetaan taitavana kuoronjohtajana. Muutama vuosi sitten Rauman kirkkokuoro Tallilan johtamana esitti Händelin ”Messias”-oratorion.

Konsertteihin on vapaa pääsy. Ohjelmalehtinen maksaa 3 mk.

Väinölän kirkkokuoro kaksikymmenvuotias

Väinölän kirkko täyttyi vapun tienoon sunnuntaina viimeistä sijaa myöten Väinölän kirkkokuoron juhlakonsertin kuulijoista. Tämä porilainen kuoro on esiintynyt oman paikkakunnan lisäksi useissa naapuripitäjissä. Kirkkolaulujuhlat ovat kuuluneet kirkkokuoron ohjelmaan vuosittain. Kirkkokuoron ensimmäisenä johtajana toimi opettaja Unto Kovanen. Hänen jäl-

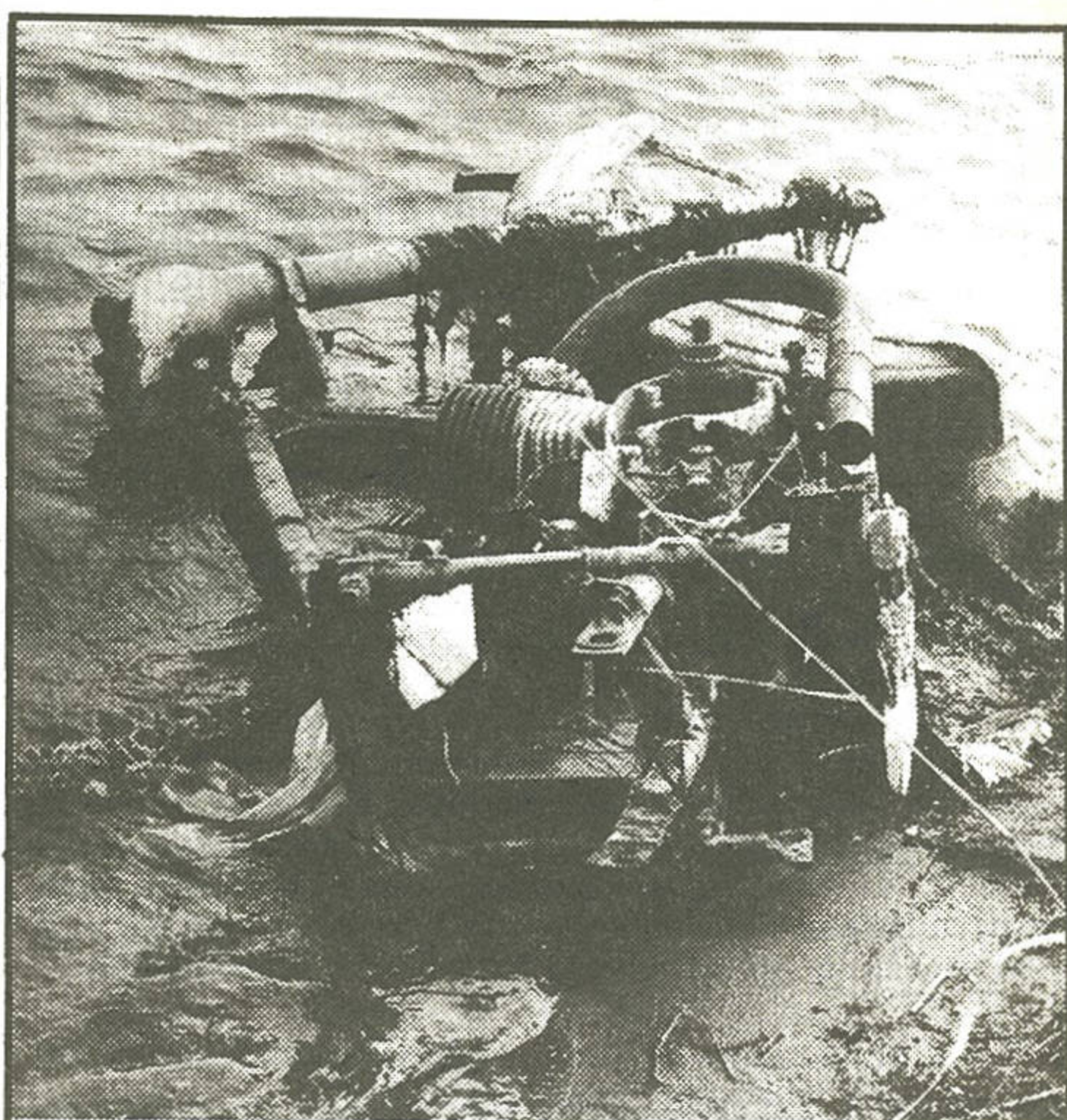
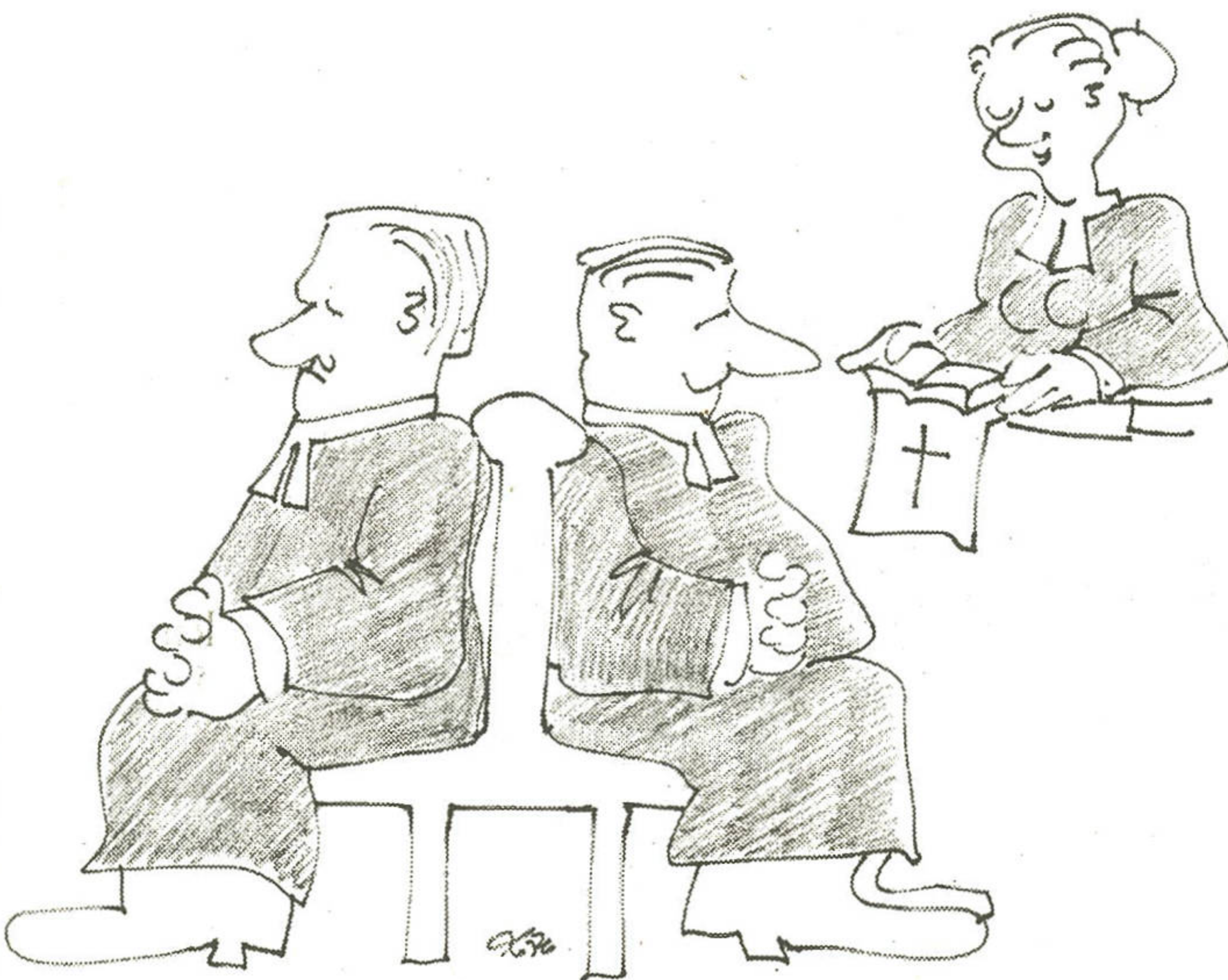
keensä kuoroa johti kanttori-urkuri Heino Kantola, joka yhdeksän vuoden jälkeen luovutti tehtävän Jorma Kontuselle. Vuoden ajan ehti kuoron johtajana toimia Hannu Kahilakoski, joka muuttaa Valkeakoskelle.

Kuoron puheenjohtajana toimii nykyisin työnjohtaja Kalervo Lehmuskuja. Juhlakonsertin yhteydessä muistettiin ansiomerkein 20-

vuotisesta kuorotoiminnasta Aino ja Martti Lönnbergiä, Maija-Liisa Suliniä ja Kalervo Lehmuskuja. 10-vuotismerkkin sai Anneli Mäkinen.

Juhlakonserttia johti dipl.urk. Hannu Kahilakoski, avustajina olivat Judit-Aller Talvi, Ilkka Talvi ja Jyrki Suomisto sekä Väinölän lapsikuoro. Pontevaa jatkoa harrastukselle!

ajankohtainen kirkko

Kaikella on määräaika, ja aikansa on joka asialla taivaan alla.

Aika on syntyä ja aika kuolla

Aika on istuttaa ja aika repiä istutus

Aika on surmata ja aika parantaa

Aika on purkaa ja aika rakentaa

Aika on itkeä ja aika nauraa

Aika on valittaa ja aika hypellä

Aika on heitellä kiviä ja aika kerätä kivet

Aika on syleillä ja aika olla syleilemättä

Aika on etsiä ja aika kadottaa

Aika on säilyttää ja aika viskata pois

Aika on reväistä rikki ja aika ommella yhteen

Aika on olla vaiti ja aika puhua

Aika on rakastaa ja aika vihata

Aika on sodalla ja aika rauhalla

Mitä hyötyä on työntekijällä siitä, mistä hän näkee vaivaa?

Minä olen katsonut sitä työtä, minkä Jumala on antanut ihmislapsille, heidän sillä itseään rasittaaksensa. Kaiken hän on tehnyt kauniisti aikansa, myös iankaikkisuuden hän on pannut heidän sydämeensä; mutta niin on, ettei ihminen käsitä tekoja, jotka Jumala on tehnyt, ei alkua eikä loppua.

Saarnaaja 3:1-11.

Terveisiä Taiwanista!

Piispa Aimo T. Nikolainen vieraili maaliskuussa mm. Taiwanissa, jossa on tällä hetkellä porilaisiakin lähetystyöntekijöitä. Piispan seurassa ovat läheteistä Matleena Pinola poikansa kanssa, Inger Tiililä, Vuokko Krannila, Leena Matikainen, Tuulikki Paattiniemi (Länsi-Porin nimikkolähetti) ja Mirja Pesonen. Väinö Raitakarin terveisiä takasivulla.....

Oma-aloitteisen kirkkopolku ei ruohotu kesälläkään

Seurakunnat niin Porissa kuin muuallakin järjestävät melkoisen määrän kesäistä toimintaa kaikenikäisille seurakuntalaisille. Porissa ovat suosituksi tulleet kesäiset urkukonsertit, virsilaulutilaisuudet sekä viikoittaiset hartaushetket. Lisäksi järjestetään leirejä ja retkiä sekä nuorille että vanhoille. Sunnuntaita kesälläkin kaupungissa viettävä voi käydä jumalanpalveluksissa siinä kuin muinaikin vuodenaikoina.

Meneminen seurakunnan tilaisuuksiin, leireille tai retkille tuntuu kuitenkin kesällä vaativan enemmän oma-aloitteisuutta kuin muina vuodenaikoina. Kesän ja erityisesti kesäloman aikana monien aloitteisuus suuntautuu muille tahoille. Kuitenkin juuri kesällä on aikaa käydä sekä oman seurakuntansa tilaisuuksissa että lomallaan etsiä muiden seurakuntien tai muihin hengellisiin tilaisuuksiin.

Sitä osoittavat muutamat haastattelut, joissa kysimme, jääkö haastateltavien kirkkopolku kesän aikana kesänsä vai ei.

Työnsä vuoksi on sairaanhoitaja Sirkka Hänninen joka toisessa viikonvaihteessa kaupungissa. — Silloin viikonvaihteeseen kuuluu täysin työssä. Vapaat viikonvaihteet vietän joko kotona Ulvilassa tai matkustellen lähiseuduilla. Riippuen siitä, missä sunnuntaina olen, etsiydyn kyseisen paikkakunnan kirkkoon jumalanpalvelukseen. Kesäloman olen kokonaan poissa kaupungista, mutta silloinkin olen loman aikana käynyt hengellisessä tilaisuudessa ainakin kerran viikossa.

Sirkka Hänninen kertoo käyneensä kesäisin miltei jokaisessa kesäillan urkukonsertissa Keski-Porin kirkossa. Myös Kirjurinluodon yhteislaulutilaisuudessa on tullut käydyksi virsiä veisaamassa.

Laestadiuksen jalanjäljillä

Oma-aloitteisuutta on melkoisesti lehtori Outi Erkkilän kesänsä viikossa. Kuten aikaisempina kesinä, aikoo hän tänäkin kesänä käydä eri herätysliikkeiden kesäjuhilla. Mutta sen lisäksi hän on tänä kesänä päättänyt seurata Lapin julistajan Lars Levi Laestadiuksen jalanjälkiä.

— Herätysliikkeiden kesäjuhilla olen äänittänyt puheita ja ottanut diakuvia opetustyössä käytettäväksi. Tänä kesänä aion lisäksi matkustaa Ruotsin Lappiin ja kulkea Laestadiuksen jalanjälkiä.

Laestadius toimi Ruotsissa Arjeplogissa, Kvikkjokissa, Karesuandossa ja Pajalassa. Näiltä seuduilta lehtori Erkkilä uskoo vielä löytävänsä vanhoja ihmisiä, jotka muistavat kuullessaan Laestadiuksen toiminnasta ja voivat kertoa, miten runsas sata vuotta sitten

kuolleen sananjulistajan perintö elää Lapissa. — Haastattelen ihmisiä ja valokuvaan paikkoja, joissa Laestadius vaikutti.

Aikaa Outi Erkkilällä on matkaansa käytettävissään ehkä viikon päivät. Porissa ollessaan hän on jumalanpalvelusten lisäksi pyrkinyt kesäisin käymään urkukonserteissa. — Usein matka suuntautuu kesäisin myös Porin lähiympäristön seurakuntien jumalanpalveluksiin. Samalla voi tutustua eri kirkkoihin, hän sanoo.

Lähetyspiiristä kesälaitumelle

Talven aikana Keski-Porin seurakunnan lähetyspiiriin osallistuva rouva Elli Rintala kertoo olevan suurimman osan kesästä poissa kaupungista. — Käyn Köyliössä sisareni luona, välillä olen hoitamassa tyttären lapsia ja osan ajasta olen tyttären perheen huvilla.

Kesänsä viikossa ei kuitenkaan pidä Elli Rintalaa poissa jumalanpalveluksista. — Kyllä melkein joka pyhä käyn kirkossa, millä paikkakunnalla silloin olenkin.

Vaikka rouva Rintala onkin paljon poissa kaupungista, on hän aikaisempina kesinä käynyt sekä urkukonserteissa että virsilaulutilaisuuksissa. Tänä kesänäkin hän pyrkii mahdollisuuksiensa mukaan osallistumaan näihin tilaisuuksiin.

Sen sijaan seurakunnan järjestämällä leireillä hän ei ole ollut, sillä virkistytymisen tulevaa talvea varten käy hänen mielestään nykyisellä tavalla kesää viettäen parhaiten.

Koko kesän työssä

Koko kesän työssä puhelinvälittäjänä aikoo olla koululainen Marja Salonen. Työssä kuluvat usein viikonvaihteetkin, ja jos viikonvaihteeseen sattuu vapaaksi, hän lähtee perheen mukana maalle.

Työ ei kuitenkaan estä oma-aloitteista koulutyttyä etsiytymästä hengellisiin tilaisuuksiin. — Kerran viikossa käyn raamattupiirissä, joka kokoontuu kesälläkin. Raamattupiirissä tosin käy melko vähän kesällä väkeä, sillä monet ovat silloin poissa kaupungista.

Marja Salonen kertoo, että hänen mielestään seurakunnissa on aivan riittävästi tilaisuuksia, jos vain niihin haluaa hakeutua. — Lisäksi käyn jumalanpalveluksissa ja kirkkoon pistäydyn kuuntelemaan myös kesäillan urkumusiikkia.

Juhannuksena Marjalla on töistä vapaata, ja silloin hän aikoo lähteä Nastolaan, jossa pidetään kristillinen koululaiskokous.

Loma hengellisiä kirjoja lukemalla

Porin seurakuntien nuorisokeskuksen johtaja pastori Pekka Harne kertoo käyttävänsä melkoisen osan lomastaan lukemalla hengellisiä kirjallisuutta. — Lukeminen on oman hengellisen elämän hoitoa, ja kohdallani on juuri lukeminen osoittautunut virkistäväksi. Toki loman aikana myös matkustelen jonkin verran. Silloin pistäydyn usein eri paikkakuntien kirkkoihin, joskin silloin tällöin kokee pettymyksen, kun muutamat kirkot ovat

parhaina vierailuajoina suljettuna.

Kesällä Porissa järjestetään kymmenen rippikoululeiriä, joista yhden vetäjänä Pekka Harne toimii. Sen lisäksi tulee työohjelmaan vierailuja muille leireille. — Erityisen virkistävänä olen kokenut leireillä yhteiset rukoukshetket muiden opettajien ja ns. isoisten, jo rippikoulun käyneiden leiriläisten kanssa.

Ilmolan leirikeskuksesta järjestetään myös varhaisnuorten leirejä, joilla pastori Harne vierailee. Hän sanoo, että varhaisnuorille ja nuorille on tarjolla runsaasti leirejä ja retkiä. Sen sijaan talven aikana seurakunnan eri piireihin osallistuville tarjonta on vähäisempää. — Ehkä kannattaisi järjestää vaikka vapaaehtoisin voimin ns. piha-seuroja.

Leireistä on erikoisin Ilmolassa pidettävä isien ja poikien yhteinen leiri, jolle vuosi vuodelta kertyy yhä enemmän osallistujia. Pekka Harnen käsityksen mukaan tällaisia leirejä, myös koko perheelle tarkoitettuja, olisikin pyrittävä lisäämään.

Pekka Harne

Sirkka Hänninen

Outi Erkkilä

Elli Rintala

Marja Salonen

Porin Kirkkosanommat

Porin ev.lut. seurakuntien julkaisu
● 32.000 kpl ● Jakelu postitse jokaiseen porilaiseen talouteen

Päätoimittaja
Jorma Pakkanen
Toimitussihteeri
Hannu Rasila
Toimituskunta
Paavo Yrjölä, Veli-Pekka Jarva ja Helena Rosenblad

Toimituksen osoite
Hallituskatu 9, 28100 PORI 10

TERVEISIÄ TAIWANISTA...

Taiwanissa toimivilla suomalaisilla lähetillä on ollut ilo saada vieraakseen ensimmäistä kertaa Suomen kirkon piispa. Helsingin hiippakunnan piispa Aimo T. Nikolainen vieraili lähetyskentällä maaliskuussa Suomen kirkon lähetysneuvoston puheenjohtajan ominaisuudessa. Piispa tutustui matkansa aikana Pakistanissa, Hongkongissa ja Japanissa tehtävään lähetystyöhön.

Piispalle esiteltiin Suomen Lähetysseuran tekemää työtä ja tämänhetkisiä erityisongelmia. Eteläsa-

ren lähetien kannalta oli tärkeää kuulla piispa Nikolaisen terveiset Kirkkojen Maailmanneuvoston kokouksesta Nairobista, sekä kuulumisia koti-Suomesta. Tällainen yhteinen kokoontuminen on tärkeää lähetille, kun hän saa suoraan keskustella kirkon johdon kanssa niistä kysymyksistä, joista hän on voinut lukea joskus hyvinkin vanhoissa saapuneista sanomalehdistä. Ei siis ihme, että oli monia aiheita, joihin piispalta kyseltiin vastauksia. Vastaava kokoontuminen järjestettiin lähetille myöhemmin Taichungissa, johon oli kokoontunut suuri osa Taiwanin keskisäällä toimivista suomalaisista lähetystyöntekijöistä. Taichungissa keskusteltiin ekumeniasta sekä raamatunkäännöstyöstä.

Keski-Porin seurakunnan nimikönlähetti Väinö Raitakari kertoo porilaisille osoittamassaan kirjeessä kuulumisiaan: Meillä ei ole tällä hetkellä mitään valittamista. Herra on nähnyt hyväksi antaa terveyttä, joten siltä osin olemme saaneet jopa vähän nukkua öisin. Ainoaksi ongelmaksi on noussut se, että aika rientää liian nopeasti ja tuntuu kuin kielikoulu-aika juoksisi käsistä. Kovin olemme yrittäneet lukea ja siltä osin hoitaa annettua leiviskää. Kamera-asiakin alkaa olla järjestyksessään. Laitteet tulevat ja kovasti odotellen saavani ne käyttöön hyvinkin nopeasti. Kiitos kaikista lähetysistä, joita olemme saaneet ja ennen kaikkea siitä rukouksesta, jonka olemme ihan konkreettisesti saaneet tuntea kantavana voimana täällä turvatomassa ja vieraassa maassa.

YKSIN? EPÄTOIVOISENA? UMPIKUJASSA?

SINUA TAHTOO KUUNNELLA

15566

PALVELEVA
PUHELIN

PÄIVYSTYS JOKA YÖ KELLO 21-06